

Р Е Ш Е Н И Е

№ 178

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 15 юли 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №160 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „В.С. *** против решение № 202 от 01.04.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 79 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 23-2301907 от 15.10.2010 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ - София област, издадено срещу ЕТ „В.С. *** , като за нарушение по чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда (КТ) му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл.414, ал. 3 от КТ.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд- Перник е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че районният съд неправилно е отказал да преквалифицира нарушението като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ. Пред настоящия съд е направено искане за отмяна на решението на първата съдебна инстанция и изменение на процесното наказателно постановление, чрез намаляване размера на наложеното административно наказание.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание. Представлява се от адв. Сотиров. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „ИТ“ – София област не се явява и не изпраща представител. В Административен съд – Перник е депозирано възражение срещу касационната жалба, като се застъпва становище за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като не са били налице основания за квалифициране на нарушението като маловажно, поради което решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е прието за безспорно установено, че на 20.07.2010 г. в 00:30 h жалбоподателят ЕТ „В.С. ***“, в качество работодател, е допуснал до работа като „общ работник“ лицето Д.Н.П.*** преди да и предостави заверено копие от уведомлението до ТД на НАП за регистриране на сключен между страните трудов договор. Нарушението е установено в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на Дирекция „ИТ“ – София област, в обект – хлебопекарна в с. Ярджиловци, община Перник. Вследствие това и след извършена на 23.07.2010 г. и документна проверка, на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд – Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, в необходимата форма и съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издадения правораздавателен акт или ограничаващи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение. Относно направеното възражение за маловажност на извършеното нарушение и искането същото да бъде подведено под нормата на чл. 415в от КТ Районният съд е отказал да го третира като такова, като го е приел за правилно и справедливо определено на основание чл. 414, ал. 3 от КТ.

Настоящата съдебна инстанция не споделя позицията на районния съд в частта, относно наложеното наказание.

Неправилно е отказано процесното нарушение да бъде преквалифицирано като маловажно по смисъла на привилегирования състав на чл. 415в от КТ.

В решението си районният съд е изложил мотиви, че не може да приложи нормата на чл. 415в от КТ, тъй като не са налице изискуемите за това предпоставки, нарушението да може да бъде отстранено веднага, както и от същото да не са произтекли вредни последици за работника или служителя. В допълнение е отбелязано, че такова поведение на работодателите стимулира единствено развитието на сивата икономика. Тези мотиви не се споделят от настоящата инстанция. По делото не се съдържат данни работодателят да е бил санкциониран за други нарушения на трудовото законодателство, от което да се направи извод за системност. На следващо място настоящият съдебен състав смята че кумулативно изискуемите предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ са били налице. Видно от приложените по делото доказателства още в деня на проверката – 20.07.2010 г. в 11:11 h уведомление до НАП за сключения на 19.07.2010 г. с Д. П.*** трудов договор е било подадено и то в тридневния срок по чл. 62, ал. 3 от КТ. Условие за подаване на уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ, след този тридневен срок, е задължително предписание от контролните органи. Такова предписание липсва в Протокол №1388/23.07.2010 г., обективирал констатациите от проверката. Настоящата инстанция приема се, че инициативата за отстраняване на нарушението е на наказаното лице. Така първата от двете предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ е била налице. Относно второто необходимо условие – от нарушението да не са настъпили вредни последици за работника или служителя, по делото няма данни такива да са произтекли. На работника е изплатено полагащото му се трудово възнаграждение за отработените от него дни от месеца, като съответно са изчислени и внесени дължимите лични осигуровки и е заплатен нощния труд. Следва да се отчете обаче факта, че лицето е престоирало труда си един ден без трудов договор и то в рамките на 8 часа, по данни в попълнената от лицето трудовата справка, която настоящия съд цени, което е основание за налагане на по тежко санкция. Наказанието следва да бъде определено в максималния размер от 300 (триста) по чл. 415в от КТ. С така определения размер на санкцията правилото на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН ще бъде спазено, както и могат да бъдат постигнати целите на административното наказване заложи в чл. 12 от ЗАНН. Не на последно място от значение е и факта, че нарушението е било отстранено към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение.

В подкрепа на тази позиция на съда са и мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на КТ, обн. в ДВ бр. 108/2008 г., че уредбата на маловажните случаи ще стимулира работодателите към незабавно отстраняване на нарушенията, което кореспондира и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното и след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК настоящият касационен състав смята, че решението на първата съдебна инстанция следва да бъде отменено, като вместо него спора се реши по същество и се приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 202 от 01.04.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 79 по описа на съда за 2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2301907 от 15.10.2010 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ – София област, издадено срещу ЕТ „В.С. ***“, в качество работодател, като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2301907 от 15.10.2010 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ – София област, издадено срещу ЕТ „В.С. ***“, в качество работодател, с което за нарушение по чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда и на основание чл.414, ал. 3 от КТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв., като за същото нарушение налага „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв. на основание чл. 415в от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/